

gen vil blive unødigt tung i et stort og uoverskueligt administrativt apparat.

Specielt med hensyn til argumentet om afstanden til borgerne har kommissionen dog anført, at etableringen af en storamtskommune kunne kombineres med en decentralisering af forvaltningen.

3.2.3.2.2. En »lille« storamtskommune.

Begrundelsen for at overveje den »lille« amtskommune er, at beboerne i en storamtskommunes yderområder muligvis ville føle deres muligheder for at få varetaget lokale interesser forringet.

De opgaver, den »lille« amtskommune skulle varetage, er de amtskommunale opgaver, som i dag varetages af Københavns amtskommune og Frederiksberg og Københavns kommuner.

En række regionale opgaver ville fortsat skulle løses af et tredje led i den kommunale struktur i området, men disse ville være færre end det nuværende hovedstadsråds opgaver.

Fordelene ved en »lille« amtskommune er for det første, at Københavns og Frederiksberg kommuner opgavemæssigt ligestilles med landets øvrige kommuner.

For det andet vil mulighederne for en samlet koordination og styring af sygehusvæsenet forbedres, samtidig med at den resterende del af statens sygehusvæsen kunne »kommunaliseres«.

Ulemperne er, at det fortsat vil være nødvendigt at opretholde et samarbejde med tilhørende organ(er) på de forskellige områder, og at det i dette samarbejde vil være svært at sikre, at den »lille« amtskommune ikke får for stor indflydelse.

Endvidere vil ordningen medføre en stærkere opdeling af hovedstadsområdet i et indre område præget af byfornyelsesproblemer og med mange ældre mennesker og et ydre område, hvor der i visse dele i 1970'erne var en væsentlig byvækst, og hvor visse andre dele har karakter af landbrugs- og rekreative områder. Denne opdeling kan muligvis medføre, at staten inddrages i større omfang i løsning af konflikter.

Med hensyn til løsning af hovedstadsrådets problemer beror en vurdering af en »lille« amtskommune altså på en afvejning af fordelene ved koordination i de centrale dele af regionen med de eventuelt forøgede vanskeligheder ved koordinati-on mellem de tre amtskommuner i området.

3.2.3.2.3. Andre amtskommunale løsninger.

Kommissionen har overvejet, om der kan afgrænses en amtskommune, som kan løse de væsentligste samarbejdsproblemer i området, uden at

denne amtskommune omfatter alle dele af Frederiksberg og Roskilde amtskommuner.

Ved vurderingen af, hvor grænserne for en sådan amtskommune skulle trækkes, indgår de opgaver, som denne skulle løse. Disse opgaver peger på forskellige grænser.

Planlægningen af bymønstret og sygehusvæsenets drift og planlægning kan godt varetages i en amtskommune, som ud over Københavns og Frederiksberg kommuner og Københavns amtskommune kun omfatter dele af Roskilde og Frederiksberg amtskommuner, uden at de to hensyn dog taler for helt den samme afgrænsning.

Resten af den fysiske planlægning og trafikopgaver ville imidlertid bedre kunne løses af et storamt omfattende hele regionen.

De dele af Frederiksberg og Roskilde amtskommuner, som skulle overføres til andre amtskommuner, ville formentlig ikke opnå en forkortelse af afstanden til de politiske beslutningscentre.

3.2.3.2.4. Kommissionens konklusion med hensyn til de amtskommunale løsninger.

Om de mulige amtskommunale løsninger konkluderer kommissionen herefter, at en storamtskommune omfattende hele regionen er den mest hensigtsmæssige løsning, hvis man ønsker en toledet struktur i hovedstadsområdet ligesom i det øvrige land.

3.3.3.3. Fælleskommunale samarbejdsorganer.

Inden hovedstadsrådet blev etableret var der gennem årene skabt en række kommunale samarbejdsorganer, som søgte at løse de problemer, der var fælles for hele eller en væsentlig del af hovedstadsområdet.

Under debatten om etablering af et hovedstadsråd var der også forslag fremme om en løsning baseret på sådanne samarbejdsorganer. Disse samarbejdsorganer har begrebsmæssigt spændt fra løse kommunale fællesskaber baseret på frivillighed og uden kompetence til at binde kommunalbestyrelserne til fællesskabsorganer, som er lovgivningsmæssigt fastsat og med status som et selvstændigt råd. Organer af sidstnævnte karakter adskiller sig ikke væsentligt fra en hovedstadsrådsløsning med begrænsede beføjelser for rådet.

De opgaveområder, som skulle være genstand for fælleskommunale koordinationsforanstaltninger, må efter kommissionens opfattelse som udgangspunkt være de samme, som hører under hovedstadsrådet, dvs. arealanvendelse, sygehuse og kollektiv trafik.